

Пѣсни за пчелата

КОЙ ЦВѢТЯТА НАЙ-ОБИЧА.

Кой цвѣтята най-обича —
Кой цѣлува всѣки цвѣтъ?
Кой нектара имъ извлича
И отъ него прави медъ?
И почивка кой не знае —
Кой най-цени златенъ трудъ?
Кой съ цифри не играе,
А е архитектъ прочутъ?
Съ лека пѣсень кой отива

Да работи въ слънчевъ пекъ?
Отъ уста си кой излива
Балсамъ Божи — райски лѣкъ?
Туй е малката пчелица —
Тя събира сладъкъ медъ;
Тя е златната царица
На цвѣтята въ цѣли свѣтъ.

Йорданъ Земенски

МОМЧЕ И ПЧЕЛА

Момчето. Чукъ-чукъ! Де ли се е скрила?

Хей, пчелице-лекокрила!

Пчелата. Кой на портичката чука?...
Махай се, момче отъ тука!

Момчето. Моля те, недей ме връща:
Дай да видя твойта кѣща!

Пчелата. Надникни, момченце

мило,
Но помни, че имамъ жило.

Момчето. Хей пчелице тъмноглава,
кой ти тия питки дава?
Пчелата. Меся си ги азъ самата

отъ прашеца на цвѣтята.

Момчето. Ой, пчелице съ

дрешки злати,

кой ти тоя медъ изпрати?

Пчелата. Мойта майчица,

момченце,

ме събужда съсъ звънченце,

и съ паничката си злата,

азъ политвамъ надъ полята:

Отъ горичка на горичка,

Отъ градинка на градинка,

Отъ цвѣтенце по цвѣтенце,

Отъ лехичка по лехичка —

тъй съсъ песень редъ по редъ,

Сбирамъ азъ прашецъ и медъ.

Разцвѣтничковъ

ЧЕТЕТЕ И
РАЗПРОСТРАНЯВАЙТЕ
СП. „ПЧЕЛА“

Царицата пристига!

За единъ царски пчелинъ въ Англия било заръчано да се достави отъ друго мѣсто една породиста пчела — Царица.

Царицата-пчела била поставена въ една клетка съ нѣколко работнички. Въ краищата на клетката имало и по малко храница за изпжтя.

Стопанството, което изпращало царицата, за по-голѣма точностъ и бързина, телеграфирало, че царицата днесъ пристига съ своята свита, погрижете се за нейното посрещане.

Телеграфиститѣ съобщили за тая новина на свои близки, научили се вестникаритѣ и на гарата се събрало доста много народъ да посрещнатъ царицата.

Но за голѣмо очудване, пощенскиятъ чиновникъ предалъ за царското имение клетката съ пчелацицата и нейнитѣ работнички.

За медъ се убива сама мечката

По нѣкой мѣста въ Русия лесно могатъ да хванатъ или убиятъ мечка.

Ето какъ: въ гората, кждето знаятъ, че има мечки, поставятъ до нѣкое дърво корито съ медъ, а надъ това корито закачатъ да виси голѣмъ топузъ, който едва да се допира до меда. Така поставена клопката, мечката подушва меда, и лакомо се нахвърля да ближе медъ и да блѣска съ сила топуза. Почва се борба: мечката блѣска топуза отъ меда, топуза я удря въ главата, мечката блѣска топуза отъ меда, той я удря силно пакъ въ главата... Но наша меца нали си е лакома за медъ, продължава усилено да блѣска топуза отъ меда и той я удря въ главата. Така мечката се умаря, разкървава, лесно се убива и става добра плячка на хитрия човѣкъ.

